

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111205462
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4111205462.7

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: B. F. E., narodený XX.X.XXXX, bytom R. XXXX/X, R. R., zastúpený advokátkou: JUDr. Viera Nováková, so sídlom Skuteckého 30, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ B. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. - O. XXX, 2/ D. T., narodený 5. X.XXXX, bytom H. - O. XXX, 3/ N. W., narodený XX.X.XXXX, bytom H. - O. XXX a 4/ G. R., narodená XX.X.XXXX, bytom H. - O. XXX, žalovaní 1/, 2 a 4/ zastúpení advokátom: JUDr. Ladislav Krčmárik, so sídlom Smetanova 365/1, Nitra, o vypratanie nehnuteľnosti, o nároku na náhradu trov konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10C/48/2011- 274 zo dňa 19. novembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým priznal žalovaným v 1., 2. a 4. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75% **p o t v r d z u j e**.
Žalovaným v 1., 2. a 4.rade priznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým uznesením priznal žalovaným v 1., 2. a 4.rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75% (výrok I.). Žalovanému v 3.rade nepriznal proti žalobcovi nárok náhradu trov konania (výrok II.). Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 257, § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Poukázal na to, že vo veci samej rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaní 1. až 4. sú povinní vypratať nehnuteľnosti. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že príkazná zmluva a následne aj záložná zmluva, ktoré uzavrel so žalovanou 1. jeho právny predchodca boli neplatné. Túto neplatnosť spôsobil jeho právny predchodca a preto žalobca nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorú nadobudol priamym predajom zálohu. O náhrade trov konania rozhodol súd v poradí prvým uznesením z 21.8.2017 č.k.10C/48/2011-227 tak, že náhradu trov priznal v konaní úspešným žalovaným 1. až 4. rade podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, v ktorom navrhol nepriznať žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa § 257 CSP poukazujúc na povahu sporu. Odvolací súd uznesením zo dňa 28.3.2018 č.k. 7Co/50/2018-242 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil, aby vyzval strany na vyjadrenie sa k prípadnej aplikácii § 257 CSP.

1.2 Po vyjadrení strán sporu sa súd prvej inštancie oboznámil s listinami predloženými stranami. Z listiny predloženej žalobcom vyplynulo, že nie je vlastníkom nehnuteľností. Z listín predložených žalovanými mal preukázané, že žalovaná v 1.rade je od 28.8.2013 evidovaná ako nezamestnaná, žalovaný v 2.rade je zamestnaný v Českej republike s príjmom 12 200 Kč mesačne, žalovaný v 3.rade poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 124,70 eura mesačne a na dohodu vykonáva pre obec menšie obecné služby, žalovaná v 4 .rade je poberateľkou dôchodku vo výške 197,10 eura mesačne. Žalovaná v 1.rade a žalovaný 2.rade sú rodičmi 5 detí, z tohto sú 3 maloleté. Centrum právnej pomoci nepotvrdilo, že by žalovaným bola priznaná bezplatná právna pomoc v tomto spore. Ani právny zástupca žalovaných v 1., 2. a 4. rade nepotvrdil, že by jeho klientom bola priznaná bezplatná právna pomoc.

1.3 V konaní nebolo sporné, že žalobca vyvolal spor, v ktorom nebol úspešný. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP skúmal, či existujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť a umožnil stranám sa k nim vyjadriť. Poukázal na právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom rozhodnutí a to, že žalobca pri podaní žaloby nemohol mať vedomosť, že pôvodná príkazná zmluva a následne aj záložná zmluva na sporné nehnuteľnosti je neplatná, túto neplatnosť nespôsobil on, ale spôsobil ju jeho právny predchodca, ktorý uzavrel so žalovanou v 1. rade neplatnú príkaznú zmluvu a následne aj záložnú zmluvu a žalobca preto nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, vypratanie ktorej sa v tomto konaní domáha. Preto dôvody hodné osobitného zreteľa tu existujú a spočívajú v predmete sporu. Žalobca v konaní tvrdil, že existujú aj ďalšie dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v jeho negatívnej majetkovej situácii, ktorú však nepreukázal s výnimkou toho, že nie je vlastníkom nehnuteľností. V konaní nebolo preukázané ani jeho tvrdenie, že by žalovaným bola priznaná bezplatná právna pomoc. Naopak právny zástupca žalovaných v 1., 2. a 4. rade namietal, že nepriznanie náhrady žalovaným by malo na ich majetkové pomery negatívny vplyv. Z listinných dôkazov, ktoré predložil skutočne vyplýva, že majetkové pomery žalovaných v 1., 2. a 4. rade sú nepriaznivé, pretože sú buď nezamestnaní, poberateľmi dávky v hmotnej núdzi alebo dôchodku a hoci žalovaný v 2. rade je zamestnaný, má príjem 488 eur (12200 Kč) mesačne, so žalovanou v 1. rade má vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Podľa vyjadrenia žalobcu sú žalovaní vlastníckmi sporných nehnuteľností, ktoré sú ale v dezolátnom stave.

1.4 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre nepriznanie plnej náhrady trov úspešným žalovaným voči žalobcovi, ktoré spočívajú v predmete sporu. Žalobca nepreukázal, že by existovali aj výnimočné okolnosti spočívajúce v jeho majetkových alebo sociálnych pomeroch. Naopak žalovaní preukázali, že ich majetkové a sociálne pomery by nepriznaním náhrady trov, na ktorú majú nárok, boli dotknuté a teda takéto dôvody na ich strane neexistujú. Súd preto priznal žalovaným v 1., 2. a 4. rade proti žalobcovi náhradu trov podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím § 257 CSP v rozsahu 75 %. Žalovanému v 3. rade, ktorému žiadne trovy v konaní nevznikli, súd náhradu trov konania nepriznal. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné. Pokiaľ ide o majetkové pomery strán, poukázal na to, že žalovaní nebudú nijakým spôsobom dotknutí vo svojej majetkovej sfére, pretože žalovaní sa obrátili na Centrum právnej pomoci v Nitre, ktoré im ustanovilo na zastupovanie v tomto konaní zástupcu z radov advokátov. Uvedenú skutočnosť bol súd povinný preveriť. Advokát ustanovený na ich zastupovanie Centrom právnej pomoci v Nitre nie je oprávnený vyúčtovať žalovaným trovy konania. Napadnuté uznesenie považoval žalobca tiež za nepreskúmateľné z dôvodu jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Súd síce konštatoval, že v konaní nebolo preukázané jeho tvrdenie, že žalovaným bola priznaná bezplatná právna pomoc, avšak nie je zrejme z akých dôkazov súd vychádzal, resp. ako a u koho preveroval toto tvrdenie. Súd mal zistiť túto skutočnosť dopytom na Centrum právnej pomoci, prípadne dopytom u advokáta zastupujúceho túto osobu. Súd však takýto dopyt nevykonal. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že žalovaní v 1, 2, 4. rade nemajú nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaní v 1., 2. a 4. rade k odvolaniu žalobcu uviedli, že boli v konaní zastúpení advokátom, pričom plnomocenstvo bolo advokátovi udelené na celé konanie a v konaní im vznikli trovy. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na zistenie poskytnutia im bezplatnej právnej pomoci Centrom právnej pomoci, pričom bolo preukázané že bezplatná právna pomoc žalovaným poskytnutá nebola. Takisto súd vykonal dokazovanie na zistenie majetkových pomerov žalovaných. Uznesenie súdu prvej inštancie považujú za jasné, zrozumiteľné a riadne odôvodnené, preto ho navrhli potvrdiť ako vecne správne.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

6. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal vydania rozkazu na plnenie, ktorým žiadal uložiť žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade vypratať nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom z 19.5.2014 č.k. 10C/48/2011-158 tak, že žalobu zamietol s tým, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 16.3.2017 č.k. 7Co/492/2014-217 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.7.2017. Následne súd prvej inštancie rozhodoval o trovách konania a to uznesením č.k. 10C/48/2011-227 zo dňa 21.8.2017 tak, že žalovaným v 1. až 4.rade priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôsledku odvolania žalobcu, Krajský súd v Nitre uznesením 7Co/50/2018 - 242 zo dňa 28.3.2018 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal s prípadnou aplikáciou ust. § 257 CSP v zmysle obsahu odvolania žalobcu a zároveň umožnil stranám, aby sa k prípadnej aplikácii § 257 CSP vyjadrili, a to aj v súvislosti s ich majetkovými pomermi. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie priznal žalovaným v 1., 2. a 4.rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75%. Žalovanému v 3.rade nepriznal proti žalobcovi nárok náhradu trov konania.

8. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Po vrátení veci súdu prvej inštancie, tento správne vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k prípadnej aplikácii ust. § 257 CSP v súvislosti s majetkovými pomermi strán. Strana žalovaných riadne preukázala majetkové a zárobkové pomery jednotlivých žalovaných, ktorí sú preukázateľne v nepriaznivej finančnej situácii, navyše žalovaní v 1. a 2.rade sú rodičmi 5 detí, z tohto 3 maloletých. Žalobca svoje zárobkové a majetkové pomery nepreukázal, okrem výpisu, podľa ktorého nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Vo svojom vyjadrení rovnako ako v odvolaní poukazoval najmä na skutočnosť, že žalovaní nebudú znášať trovy právneho zastúpenia, keďže majú advokáta ustanoveného Centrom právnej pomoci. Podstatnou námietkou v jeho odvolaní bolo, že súd prvej inštancie nijako neskúmal túto skutočnosť.

9. Odvolací súd sa s týmito námietkami žalobcu nestotožnil, pretože súd prvej inštancie vykonal dopyt na Centrum právnej pomoci v Nitre, či bol žalovaným v 1., 2. a 4. rade rozhodnutím Centra právnej pomoci určený na ich zastupovanie v predmetnom konaní advokát JUDr. Ladislav Krčmárik a rovnaký dopyt adresoval aj advokátovi žalovaných. Z oboch správ vyplýva, že žalovaným v 1., 2. a 4.rade nebol ustanovený advokát z Centra právnej pomoci. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (strana 2), preto aj námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti, prípadne nezrozumiteľnosti rozhodnutia je nedôvodná.

10. Odvolací súd ďalej dodáva, že súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 257 CSP, keďže dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v predmete sporu, a preto posudzoval v akom rozsahu je dôvodné nepriznať nárok na náhradu trov konania úspešnej strane žalovaných. Ako už bolo vyššie uvedené žalovaní preukázali v konaní svoje majetkové a zárobkové pomery, pričom sú preukázateľne v nepriaznivej finančnej situácii. Zohľadniac uvedené, preto súd prvej inštancie správne rozhodol len o čiastočnom nepriznaní trov konania úspešnej strane žalovaných, keď zohľadnil ich sociálne, osobné a zárobkové pomery.

11. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je nedôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaným v 1., 2. a 4.rade, ktorí boli v tomto odvolacom konaní úspešní priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).